

சிவராமஜெயம்.

20. உடன்கட்டையேறிய

உத்தமிச்சிந்து.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியா

ரவர்களால் இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

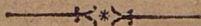

உ

கடவுள்துணை.

உடன்கட்டையேறிய

உத்தமிச்சிந்து.

விருத்தம்.

சீராறு மிவ்வுலகின் நூல்களெல்லாம்
சிறந்தவனோ தெரிந்தவனோ செய்கையோனோ
பேரானும் பெரியவனோ புகழ்பெற்றோனோ
பெண்டிபிள்ளை யுள்ளவனோ பணத்தினோனோ
காராறுங் குணத்தோனோ கதித்தபேனோ
கற்றவனோ மற்றவனோ சுற்றத்தோனோ
தாறுறுங் கலியுகத்தி லெட்டாச்சேதி
தாட்டுதற்கு செவிகொஞ்சங் காட்டுவீனோ.

இ-ம்-நா தநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

விந்தையைப் பாரீர் உடன்கட்டையேறின
விபரத்தைக் கேளீர்

அதுபல்லவி.

திரமதியென்றும் இந்திரன்பதியென்றும்
திரனிதியென்றும் எந்தயுகத்தில்கண்டோம் (விந்)

சரணங்கள்.

ஆதியுதித்தனக றறியோமறிந்திட்டாலும்
அப்புறம்சிப்பாயென் றொப்பத்தெரிந்திட்டாலும்
ஐாதியறிந்தபேர்கள் சகலரிருந்திட்டாலும்
சதிகாரணன்முகன் விதிபோட்டிருந்தாலும்

சங்கதிகேளீர்—உடன்கட்டையேறின
மங்கையைப் பாரீர்

கலியுகமதிலிந்த காட்சிகண்டதெயில்லை
கதைகள் புராணங்கள் கேட்டிருப்போர்தொல்லை
வலிமைக்கணவனோடு வழிபட்டமாதில்லை
வஞ்சியிவளுக்கோ பிறவியினிமேலில்லை (விந்)

சிப்பாயலுவல்நீதி செய்துவருகுங்காலை
 சிறப்புமிவருடைய பொருப்புமறிந்தகாலை
 யொப்பிராயக்கனென்று ஓயர்க்கொடுத்தார்வேலை
 வோகோயிதென்னவென்று பார்த்தானொருவன்மேலே

பர்ம்மாவிற்சென்று வெற்றிபெற்றுவந்த
 மர்மமுந்தெரிந்து

அவுல்தாரென்கிறுட்டி அன்பாய்க்கர்னல்காட்டி
 அப்பாலஜிட்டனென்று செப்புந்தொழிலைநீட்டி
 பவருமதற்குத்தக்கப் படியும்சம்பளங்கூட்டி
 பார்த்துவருகுங்காலை கார்த்திருந்தான்தோஷி

கொண்டையன் தன்னுடன் கூடியிருந்தஜிளே
 குடிக்குசகுனிசொந்த கொல்லைப்பல்லியைப்போலே
 அண்டைக்கொடுத்தவேலை அவர்க்குவராதாலே
 ஆத்திரம்பொருக்காத கூதாத்திரவெறுப்பாலே

கர்னலைக்கண்டு—சுபேதார்சாயபு
 அண்டையிற்சென்று

கொண்டையனிடமென்ன குணத்தைக்கண்டிரையா
 குடிப்பதுடனேபங்கி யடிப்பதென்னபொய்யா
 விண்டதுபழுதோ விசாரித்துபாருமையா
 வீணாயும்மாலேயே ஆணவமிகக்கொண்டான்

யென்றுசொன்னானும்—கர்னலிடந்தனியாய்
 நின்றுசொன்னானும்

யென்னிடமச்சாணும் யிருக்கிறான்அவுல்தாராய்
 இந்தஅஜிட்டின்வேலை கொடுக்கத்தடையென்கூறாய்
 பின்னும்வெகுநாளாய் பார்க்கிறுன்சார்வேசாய்
 பரபொன்றிவனுக்கு உயர்த்திவிட்டார்வீணாய்

அனியாயந்தானே—உமக்குவீண்பேர்வந்தால்
 அவமானந்தானே

யென்றிந்தசாயபு நின்றமடக்கிச்சொல்ல
 யெல்லாம்விசாரிப்பேன் யென்றுகர்னல்சொல்ல
 அன்றுகழித்துச்சிலநாள் ஆனபிறகுமெள்ள
 • யெல்லாங்கபாத்துபோய் வரும்போதுநல்ல

வழிதனித்தாவி—கொண்டையனைக்கர்னல்
 வணக்கமாய்மேவி

இத்தனைநாளுன்மேல் மெத்தப்பிரியமுற்றேன்
 யிப்போதுன்னடை செப்பக்கவையுற்றேன்
 சுத்தக்குடியினென்று சொல்லக்கேள்வியுற்றேன்
 சூரத்தொழிலுனக்கு வேண்டாமென்றுபட்டேன்
 யென்றதுகேட்டான்—கொண்டையன் மனமெல்லாம்
 செந்தனலானான் அப்போ

பிழைக்குமென் டீட்டியில் பிசகிருந்தால்கேளு
 பின்னலிப்படிவந்து சொன்னவன் பெந்தானு
 கொகொழுவெனவேண்டாம் கூசாதுரைத்துப்போடு
 குறிப்புசொல்லாவிட்டால் நருக்குவேனிதோபாரு
 கத்தியையெடுத்தான்—வெட்டிமடிவேனென்று
 சத்தியம்வைத்தான் அப்போ

சிறித்துக்கொண்டேகர்னல் வருத்தமனதில்வைத்து
 சாயப்பேயுன்சேதி மாயமுரைத்தானென்று
 உரைத்தவுடனேகத்தி யுரையிலவனேபோட்டு
 உருகுமெழுகதுபோல் மனமுமிகவேநொந்து
 வீடுபோய்ச்சேர்ந்தான்—உரைத்தவிபரமெல்லாம்
 முடிவாகச்சொன்னான் பெண்ணே

இப்படியென்மீதில் தப்பிதமுரைத்தோனை
 எட்டுநாளைக்குள்ளே சட்டாக்குவேனென்று
 ஒப்பவுரைத்துப்போட்டு ஒடிதுரையைக்கண்டு
 ஒருவாரமிரண்டுநாள் வேணுமரஜாவென்று
 துரையைக்கேட்டானும்—தந்தவுடன்திரும்பி
 வினாவாய்வந்தானும் அப்போ

கள்ளங்கபடுலேனு பெள்ளானும்நீக்கனி
 கணுக்கோலகமாட்டா செப்புத்தாநீக்கனி
 நெல்லுகானாபைனு அப்தம்செப்பேவானி
 னரிகிசம்பேஸ்தானு நேப்புபொத்துகானி

சத்தியம்சூடு—சம்பேதிநிட்சயம்
 தப்பேதிகாது ஐயா

இட்னுகாசெப்பேதி மஞ்சிதிகாதையா
 யிங்ககொஞ்சநீவு தினமுலுகுடையா
 பட்டுகொண்டேனின்ட பாதலுவொச்சையா
 பனிகுருனிமாட்டா லாடனுலுத்தையா

மனசுலோஅன்சு—தர்மராஜ—கதா
 சதுவிதேதெல்சு

இம்சவொச்சினிகாணி	யிட்லாசெப்பினவானி
யெட்டன்னாசம்பேதி	நிட்சயமனுகொனி
புடமிலேனேன்னுண்டி	பதிகினடு
பாபஞ்சுட்டுனனி	செப்புதாவதியேமி

கொட்டேதிநிஜமே—னேனேமிவண்டேதி

கூடசஸ்தானே

நன்னுநூபெண்ணாட	சுகமேமிகண்டிவி
நறிக்கிதேயுபாப	மெவரிக்கிசேசோதி
சின்னபடுசனேனு	யேடபோப்பதிகேதி
சதிவினவாரிகி	பெள்ளாமாசெப்பேதி

சரிகாதுலயா—வாடேபதுக்கிவுன்னி

சம்பவொத்தையா

இடுவண்டிபொய்செப்பி	யென்னாள்ளுவுண்டேதி
ஈஸ்வராதயவுண்டே	யெவரோமிசேஸ்துடு
தடிசினவாடிகி	தன்றிசம்பேவாடு
தர்மமுசேசிதே	பேறுபொகடுதாறு

இதிதோஷமையா—ஏஜென்மமெத்தினு

யிம்ஸவொச்சையா

என்றுமனைவிசொல்ல	புருஷன்கோபங்கொண்டு
யின்னந்திரும்பாதென்று	யெண்ணிமனைவிநோக
அன்றுயெழுதினவன்	அழிப்பானோவிதியேக
ஆறிட்டசாபமோ	நேரிட்டதின்றோடே (விந்)

நொண்டிச்சிந்து.

ஐம்பது ரூபாயெடுத்தான் மனைவிக்கு ஆனமட்டும் தேறுதலை மிகவுரைத்தான் யின்பமாய்க் கடையடுத்தான் யிவனுக்கு யிச்சையான பொருளெல்லா மிச்சமாய்க்கொண்டான் வாசனைத் திரவியமும் நல்ல வளமான பூவகை தினுசுகளும் காசிபணம் பாராமலே யிவர் கருத்துக் கிசைந்தபடி செலவழித்து வீட்டில்மனைவியடுத்த சீக்கிரம் வெந்நீரும் வைத்தவளை முழுகவைத்து தோட்டாபிஸ் தோலையெடுத்து என்மேல் தூறுசொன்ன பாவியுயிர் வாங்குவேனென்று மீறியேசீக்கிரம்நடந்து ரோல்கால் மெல்லெனவரும்பொழுது எதிர்பார்த்து தாறுமாறாய்ப் போகாமலே பிஸ்தோலை தாராளமாய்வாங்கி நேராய்விட்டான் பொட்டென விழுந்துமடிந்தான் மச்சானும் தட்டுகெட்டுத் தடுமாறி எட்டிநடந்தான் சட்டெனத் திரும்பியுஞ்சட்டான் அவனொரு கட்டடத்திற்குள் குழைந்து கதவடைத்தான். (தந்தின தன)

விருத்தம்.

ஒருகுறிதான் விட்டவுடன் பட்டுச்செத்தான்
யின்னொருவ னுக்குவுயிர் கெட்டியாலே
வருகுறியைத் தப்பித்து மறைந்துபோட்டான்
வஞ்சனைதான் மறுபடியுஞ் சுட்டோமானால்
தருமநெறி தனையுணர்ந்து வீடுசேர்ந்து
தன்னுடைய மனைவிமுகம் பார்த்துச்சொல்வான்
பருவசிறு பெண்ணணங்கே பயப்படாதே
பசியாறுவோமென்று பகர்ந்திட்டானே.

நொண்டிச்சிந்து.

இருவர்க்கும் அன்னம்பகர்ந்தான் ஓரிலையில் யிருவருமோ
குமன தாகப்புசித்தார் சிறந்த நகைககெடுத்தான் மனைவியை சித்
திரப்பதுமைபோ லலங்கரித்தான் அரும்பு மலர்ககெடுத்தான் உ
ன்னிதமாய் அனங்கன் ரதியைப்போல் துலங்கவைத்தான் பட்
டுப் புடவைகொடுத்தான் நல்ல படத்தின் உருவைப்போல தொ
டுத்துவிட்டான் இணங்கியிரு பேரும்படுத்தார் அவர்கள் இச்சை
போலே அனுபோகம் ஒத்துமேசெய்தார் பின்னுமிரு பேரும்படு
த்தார் மனம்போல போகவனு போகமெல்லாம் போகவிடுத்தார்
பூட்டிய நகையுடனே யின்னம் பெட்டியில் நூறுரூபா கொட்டி
யிருந்தேன் தட்டுமுட்டு வேட்டிககெல்லாம் எடுத்துவுன் தாய்வி
டுபோய்ச்சேர்ந்து பிழையுமென்றான் கேட்டாள் சிறுமாதா கண்க
ளில் கலகலவெனநீர் சொரியவிட்டு புருஷனைப் பிரிந்தபின்பு என்
னுயிர் போனாலும் நல்லகதி யில்லையென்றாள். (தந்தின தன)

விருத்தம்.

பணங்காசு நகைகொடுத்து பிழையுமென்றாய்
பாவிநா னப்படியே நடந்துவிட்டால்
யினமெல்லாம் சிலநாளே புகழ்ந்துகொள்வார்
யிதுவெல்லா மொழிந்திட்டால் தூறுசொல்வார்
மணவாளன் தனைவெறுத்த பாவிக்கெல்லாம்
மண்ணடைந்து போனாலும் மோட்சமில்லை
உனக்கென்று தலைகுனிந்த நாள் துடங்கி
உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றுதானே.

கு ம் மி.

உன்னுடன்தானே மடிவேனென்று யிர்த உத்தமிழ்ச்சொன்ன
மொழிகேட்டு, சின்னவயதுநீ சாகாதேபெண்ணே சீச்சியுன்தாய்
வீடு போடியென்றான். 1

போவதுயென்னுயிர் உன்னடிக்கேயின்னம் போக்கிடம்வே
றில்லை மன்னவரோ, ஆவதுஆகட்டும் என்னைமுன்னேசட்டு அப்
புறம்உன்னுயிர் மாளுமென்றான். 2

வார்த்தையொன்றுக்காக நீயிறந்துயென்னை வையகமீதினில்
விட்டுவிட்டால், பார்த்தவொன்னைப் பழித்திவாரப்போ பத்தி
னியென்றபேர் கிட்டாதையா. 3

சந்திரனில்லாப் புவிபோலும்நல்ல தாமனாயில்லாக் குளம்
போலும், தந்தியில்லாத் தலம்போலேநான் தாரிலிருந்தென்ன
லாபமையா. 4

தீயமில்லாத மலைபோலும்ஒரு தெய்வமில்லாத தலம்போ
லும், கூபமில்லாத தலம்போலும்யிர்த குமரியிருந்தென்ன லாப
பையா. 5

மங்கையுரைத்த மொழிகேட்டுஅந்த மன்னவன்புத்தி நிலைநி
றுத்தி, சிங்கமேயுன்னைப்போல் புத்திசாலியிர்த சீமையில்கிட்டு
மோ வென்றிணைத்தான். 6

எத்தனையாக வுரைத்தாலுமிந்த உத்தமிகூடத் துணிந்திடவே
சித்தந்திரும்பியே சிட்டெழுதிக்கர்நல் சீமானுக்கப்போ வனுப்
பிவிட்டு. 7

கடிதமெழுதியே கீழேவைத்துஅப்பா கட்டினமாதா முகம்
பார்த்து, முடிவானசேதி யுரைத்திடுவாய்பெண்ணே மோடியினி
மே லிருந்தாக்கால். 8

உரைப்பதிலொன்றுமே யில்லையையாநான் உன்னுடன்கூட
மடிவேனையா, புருஷனிறந்தப் பிறகிருந்தாலெனக்குப் பொல்லா
தபேரு கிடைக்குமையா. 9

என்னென்றுசீட்டு யெழுதுவானுமிந்த மன்னவன்கர்நல் து
ரைபார்க்க, என்னிடமாதா யெனக்குமுடன்கட்டை யேறப்பெ
ரும்படை வேணுமென்றான். 10

இட்டநகையைக் கழட்டவேண்டாமையா யென்னிடடிசும்
பிரிக்கவேண்டாம், சுட்டுயெரித்துநீ ராக்கவேண்டாமையா சீரா
ய்ச்சமாதியில் வையுமையா. 11

என்னமாய்புத்தி யுரைத்தாலுமிந்த கன்னியுயிரை மதிக்கவி
ல்லை, பின்னும்பயப்பட சோதிக்கலாமென்று பெண்ணின்பதத்தி
லே சுட்டானும். 12

ஏதுக்கையாயென்னை சோதனைசெய்கிறீர் யிப்படிப்பாதைப் படுத்துகிறீர், வாதனைசெய்யாமல் சுட்டுவிட்டாலிந்தப் பாவியும் மோட்ச மடைவேவென்றாள்.

13

ஒப்பிமனைவி யுரைத்திடவே அவர் உண்மைதானென்று மன ந்துணிந்து, கைப்பிடியாயுதந் தானெடுத்து அவர் கண்ணனமாதை முன் சுட்டுவிட்டான்.

14

முன்னாகப்பெண்மரைச் சுட்டுவிட்டுயிவர் தன்னுயிர்போகத் துணிவுகொண்டு, அன்னைபோல்மாமி தனையழைத்துயென்னை ஆ தரவாகப் பிடியுமென்றாள்.

15

பட்டுவிழுந்து சுருண்டிருந்தாலப்போ பார்க்குந்துகைகளுக் கொப்பரது, தொட்டுப்பிடித்து நிறுத்திவிட்டப்புறம் தூரப்போ வென்றிவர் கேட்டுக்கொண்டார்.

16

காலையில்நாழிகை பத்துக்குள்ளேதுரை கர்னலும்மற்றப்பெ ரியவரும், சாலத்துயர்கொண்டு பார்த்தழுதுமெத்த சத்தியவா நென்றே தழுவிக்கொண்டார்.

17

சீட்டிலெழுதி யிருந்தபடிதானே செப்புமென்றேகர்னல் தா னுரைக்க, நாட்டில்திரண்ட ஜெனத்திரளையப்போ னுனென்ன சொல்லுவேன் நேசர்களே.

18

குங்குமம்வாறி யிறைப்பவருமதைக் கூவிழுகத்தி லணிபவ ரும், மங்கையிவளைப்போல் உத்தமியாரென்று மகாஜெனம்சொ ல்லிப் புலம்பிபிமாம்.

19

மன்னலும்மங்கை வருகையிலேசுத்தி மகாஜெனக்கூட்டம் நெருங்கையிலே, பொன்னுலகிந்திர நெண்ணிடலாமிந்தப் போ த்க்குபேரனைப் பின்னிடலாம்.

20

அரும்பைவாறி யிறைத்திடுவார்சிலர் ஐயையோவென்று ப தைத்திடுவார், யென்னவதிசயங் கலியுகத்திலே யிப்பேற்பட்டவ னுண்டோவென்பார்.

21

முன்னால்சென்று மகிழ்ந்திடுவார்சிலர் பின்னால்துடர்ந்து பு கழ்ந்திடுவார், யென்னவதிசயங் கலியுகத்திலே யிப்பேற்பட்டவ னுண்டோயென்பார்.

22

எத்தனைகால மிவர்கதைசொன்னாலும் யின்னமுங்கேட்கலா மென்றிருக்கும், பத்தினிதன்கதை நேர்த்தியாயாவரும் பார்த்து மகிழுங்கள் புலியோரே.

23

உடன்கட்டையேறிய உத்தமிச்சிந்து,

முற்றிற்று.